

CRNO I BIJELO PREMIJERA BALETA 'NA PUTU' IGORA KIROVA S BALETNIM ANSAMBLOM HNK OSTA'

Čarobne plesne nesanice

Ljestvica Igora Kirova je postavljena visoko, a strast mu je velika, s čime splitski plesači i plesačice evidentno profitiraju. U koreografiji punoj maštovitih i tehnički zahtjevnih plesnih sekvencija, ansambl se doima kao jedinstveni, pulsirajući organizam čija energija neprekinuto teče

PIŠE **JASENKA LESKUR-STANIČIĆ**
 SNIMIO **MATKO BILJAK**

Premijera baleta "Na putu" – izvedena na mediteranski opojnoj sustipanskoj pozornici pod noćnim nebom – završila je izuzetno dobrim prijemom kod publike, a ansambl splitskog HNK ispraćen je zajedno s autorima predstave, dugim i odobravajućim aplauzima. Svi imaju razloga biti zadovoljni. Ponajviše, koreograf **Igor Kirov** koji je ostvario jednu iznimno dojmljivu i virtuosno izvedenu predstavu, kao i njegovi suradnici, među kojima doprinos kostimografa **Aleksandra Noshpala** – čiji crno-bijeli kostimi dodaju magičnost čitavom scenskom uprizorenju – treba svakako naglasiti.

Moćne slike

Zadovoljni mogu biti i članovi ansambla koji su svojom uigranošću i tehničkom spremnošću jednostavno imponirali na pozornici. Uprava Kazališta dodala je osvježavajući naslov u program jesenskog repertoara, a kazališna publika dobiva priliku da se uvjeri da je splitski balet svakako kvalitetniji dio ukupne umjetničke scene.

"Na putu" je predstava što se gleda „zalijepljen“ za stolicu

i u „jednom dahu“ – u 57 minuta zapljusne vas istovremeno sjajna Bachova glazba i pred vama se odvrti niz od 32 plesne priče koje uranjaju jedna u drugu, u neprekinuti slijed sofisticiranog gibanja tijela, stišavajući se tek u finalu.

Vizualno, slike su moćne – na početku predstave 17 plesaca i plesačica zaogrnuti je bijelom odjećom, a osim isto toliko bijelih stolica, cijeli vizualni grad crni zidovi (kutije) i diskretno svjetlo. Tijekom predstave, plesači – koji se svi čitavo vrijeme nalaze na pozornici – odijevaju crne komponente kostima, da bi finalno u posljednjoj slici plesali u minimalističkoj, potpuno tamnoj odjeći. Igra crno-bijelih detalja na tijelima u pokretu daje poseban čar – kao i višeslojnu simboliku – što se pojačava formom muških kostima koji obogaćuju plesni pokret. Posebno je upečatljiv u tom smislu duet braće **Romulusa i Remusa Dimache** koji je zbog njihove fizičke sličnosti na trenutke davao zrcalni efekt.

U pričanju ove baletne priče koreograf koji je tijekom posljednje godine postao miljenik splitske publike pokazuje zavidno plesačko i stvaralačko iskustvo. Njegova ljestvica je postavljena visoko, a strast velika, s čime splitski ansambl eviden-

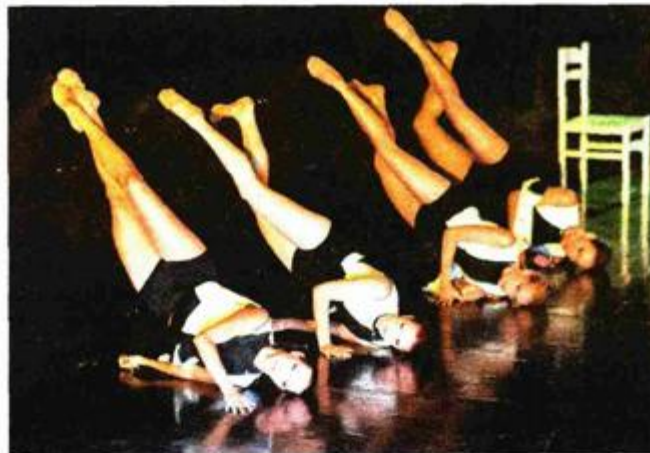
*Igra crno-bijelih detalja na tijelima u pokretu daje poseban čar – kao i višeslojnu simboliku – što se pojačava formom muških kostima koji obogaćuju plesni pokret. Posebno je upečatljiv u tom smislu duet braće **Romulusa i Remusa Dimache***

LA SNAŽAN DOJAM NA PUBLIKU

Snovi su ostvarivi

♦♦ Makedonski koreograf Igor Kirov za predložak je uzeo Goldbergove varijacije jednog od najboljih skladatelja svih vremena, kao i natuknicu iz Bachove biografije o nastanku toga glazbenog djela, da bi plesnim jezikom ispričao priču o čovjekovom putovanju ka (vlastitom) snu. J.S. Bach ga je, naime, napisao po narudžbi za grofa Kaiserlinga koji je patio zbog besanih noći, a svaku večer ga je uspavljivala Goldbergova svirka, ponekad sjetnija, a drugi put vedrija, s klavira u predsoblju... Što svatko od nas proživljava u tim trenucima ne-sna?, pita se Kirov. Koji je naš emotivni i iskustveni prtljag koji nosimo sobom? Briga zbog budućnosti? Tuga zbog neostvarene ljubavi u prošlosti? Povlačenje? Istraživanje? Otvorenost za novi dodir i susret? Sukob? Ili na širem planu: s čime putujemo kroz iskustva života dok ne ostvarimo svoj životni san? Kakav nemir nas gura ka ostvarenju samo svoga sna? Ostvarujemo li svoj san tek kad u očima drugog prepoznamo ono zajedničko svakom čovjeku? Lirski završetak u zatišju, smiraju i s jednim usamljenim svjetlom na pozornici naslućuje da su snovi ostvarivi.

tno profitira. Nakon što je plesače uglavnom klasične baletne tehnike u "Pet do 12" potaknuo na prilagodavanje suvremenom plesnom izražaju, u ovoj prigodi ide i korak dalje. Balet "Na putu" balerine plešu jednim dijelom u „špicama“, da bi ih negdje putem neprimjetno na pozornici izgubili, demonstrirajući tako svu raskoš plesčkog potencijala.

Raskošan potencijal

U koreografiji punoj maštovitih i tehnički zahtjevnih plesnih sekvencija, ansambl se doima kao jedinstveni, pulsirajući organizam čija energija neprekinuto teče. Solo minijature Ekaterine Kuznjecove, Aleksandra Korijakovskog, Hazu-

ki Tanase i Eve Karpilovske su otplesane vrlo srčano, a muški plesачki dijelovi, s korištenjem zidova na sceni, puni tjelesnog naboja.

Uglavnom, predstavu "Na putu" se doživjelo kao baletnu čaroliju u kojoj sve djeluje skladno, a njenu premijeru bi valjalo sagledati i kao zaokruživanje jedne uspješne radne godine za plesače splitskog ansambla. U kojoj je, na žalost, u javnosti više govora bilo o narušenim odnosima između dojučerašnjeg ravnatelja i plesača, nego o njihovim zajedničkim visokim umjetničkim postignućima. Stoga je Igor Kirov i njegova kreativna umjetnička energija najbolje što se njima, ali i nama moglo dogoditi.